

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

01 aprilie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte – Petru Ursache,

judecătorii – Constantin Alerguș, Vladimir Timofti,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de avocatul Jolea Gheorghe în numele inculpatului Fuciji Pavel, împotriva sentinței Judecătoriei Vulcănești din 26 februarie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Comrat din 27 noiembrie 2014, în cauza penală în privința lui

Fuciji Pavel Ilia,

născut la 24 iulie 1982, originar din mun. Chișinău, domiciliat pînă la reținere în UTA Găgăuzia, or. Vulcănești, str. S. Lazo 51.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. de la 22 martie 2013 - pînă la 26 februarie 2014 (instanța de fond);*
- 2. de la 28 martie 2014 - pînă la 27 noiembrie 2014 (instanța de apel);*
- 3. de la 12 februarie 2015 - pînă la 01 aprilie 2015 (instanța de recurs ordinar).*

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct.1¹) Cod de procedură penală legal executată.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Vulcănești din 26 februarie 2014, Fuciji Pavel a fost condamnat:

- în baza art. 164 alin.(2) lit.c) Cod penal, la 6 ani închisoare;
- în baza art. 287 alin.(1) Cod penal, la 1 an închisoare.

În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 6 ani 11 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 106 Cod penal, s-a dispus confiscarea automobilului de model Audi 80, cu n/î GE AR 639 cu transmiterea în proprietatea statului.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut că, Fuciji Pavel la 21 noiembrie 2012, aflîndu-se pe str. Lenin, or. Vulcănești, lângă magazinul „Aleasca”, încalcînd grosolan ordinea publică, fără nici un motiv a început să

se certe cu minora Fleșter Natalia, a.n.1995.

În timpul certei, Fuciji P. a insultat-o pe victimă, după care i-a aplicat mai multe lovituri cu mâna în regiunea feței, căuzându-i dureri fizice. Ulterior, forțat a urcat-o în automobilul de model „Audi-80”, cu n/î GE AP 639, deplasându-se pe str. Cahul spre benzinăria „Lukoil”, unde, pe parcursul deplasării a agresat-o. După ce s-au îndepărtat la o anumită distanță de la benzinărie, Fuciji P. a oprit automobilul și cu forța a scos-o pe victimă din automobil. Aflându-se pe traseul Vulcănești-Cahul a început s-o insulte cu cuvinte necenzurate, după care i-a aplicat aproximativ 5-6 lovituri cu pumnul.

Tot el, continuând acțiunile sale infracționale, la 21 noiembrie 2012, aflându-se în afara or. Vulcănești, după actele de huliganism comise în privința lui Fleșter N., știind cu certitudine că ultima este minoră, a amenințat-o cu forța fizică și contrar voinței acesteia, forțat a urcat-o în portbagajul automobilului de model „Audi-80”, cu n/î GE AP 639, după care a închis portbagajul cu cheia și s-a deplasat pe str. Lenin, or. Vulcănești, la o casă părăsită din apropierea stadionului.

Fiind lipsită de libertate în portbagajul automobilului minora Fleșter N, a reușit să sune de la telefonul mobil la CPR Vulcănești și să comunice despre acțiunile ilegale ale lui Fuciji P.

Prin acțiunile infracționale, inculpatul a creat pentru minora Fleșter N. o stare traumatică psihică, cauzându-i suferințe morale și fizice, limitându-i drepturile constituționale, la integritatea fizică și psihică garantată de stat.

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul Jolea Gh. în numele inculpatului, care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri pe episodul de huliganism, cu aplicarea art.55 Cod penal, pe motiv că a recunoscut vina, anterior nefiind condamnat, are la întreținere 3 copii minori, unul dintre care este surdomut, se caracterizează pozitiv, iar corectarea acestuia este posibilă fără atragerea la răspundere penală. Pe învinuirea adusă în baza art. 164 alin.(2) lit.c) Cod penal solicită pronunțarea unei hotărâri de achitare sau încetare a procesului penal, pe motiv că lipsește cererea părții vătămate Fleșter N., care nu s-a adresat cu plîngere la poliție pe faptul răpirii sale. Din cererea adresată, se poate concluziona că victima a fost transportată în portbagaj la casa prietenilor pentru a-i strica reputația. Astfel, potrivit pct.21 al Hotărârii Plenului CSJ nr.5 din 19.06.2006 „Privind sentința judecătorească”, în lipsa plîngerii părții

vătămate, instanța de judecată urma să înceteze procesul penal în temeiul art. 332 Cod de procedură penală.

Totodată, din conținutul sentinței rezultă că injuria și huliganismul au avut loc pînă ce inculpatul și partea vătămată au urcat în automobil. Ambii au confirmat că acțiunile huliganice nu au avut loc în mașină, iar după ce au urcat în aceasta acțiunile inculpatului au căpătat un alt caracter – clarificarea pretențiilor unul față de celălalt. De asemenea a menționat că deoarece huliganismul nu a avut loc în automobil, iar aceasta nu a fost folosită ca obiect sau mijloc pentru comiterea infracțiunii, confiscarea automobilului nu putea avea loc, prin urmare instanța nu a motivat aplicarea prevederilor art. 106 Cod penal. Astfel, confiscarea automobilului urmează a fi exclusă.

4. Prin decizia Curții de Apel Comrat din 27 noiembrie 2014, a fost respins, ca nefondat apelul declarat de avocatul Jolea Gh. în numele inculpatului.

5. Pentru a-și motiva soluția instanța de apel a constatat că, instanța de fond corect a apreciat circumstanțele de fapt și de drept, probele au fost apreciate în modul corespunzător, iar acțiunile inculpatului Fuciji P. corect au fost încadrate în baza art. 287 alin. (1) Cod penal – huliganismul și în baza art. 164 alin. (2) Cod penal – răpirea unei persoane.

Aceste împrejurări au fost constatate prin cumulul de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectîndu-se prevederile art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al colaborării lor.

La fel, instanța de apel a menționat că în cadrul ședinței de judecată inculpatul parțial a recunoscut comiterea infracțiunilor comise și anume, că el a săvîrșit acțiuni huliganice în privința părții vătămate Fleșter N., însă cu pumnii și picioarele nu a lovit-o, precum și nu a răpit persoana.

Cît privește argumentul inculpatului privind nevinovăția sa în comiterea infracțiunii prevăzute de art.164 alin.(2) lit.c) Cod penal, instanța a conchis că aceste motive se combat prin următoarele probe: - plîngerea părții vătămate Fleșter N.; - depozițiile părții vătămate Fleșter N. depuse în cadrul ședinței instanței de fond; - declarațiile martorilor Zarea I., Popazov V., Fiodorova D. precum și actele cauzei.

Referitor la pedeapsa aplicată, instanța de apel a menționat că la numirea acesteia instanța de fond s-a condus de prevederile art. 7, 61 și 75

Cod penal, individualizând strict pedeapsa, ținând cont de motivul săvârșirii infracțiunilor, gravitatea acestora, persoana inculpatului.

6. Împotriva hotărârilor judecătorești nominalizate a declarat recursuri ordinare avocatul Jolea Gheorghe în numele inculpatului Fuciji Pavel, care fără a invoca vre-un temei de drept prevăzut la art. 427 alin.(1) Cod de procedură penală, solicită casarea hotărârilor contestate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri noi, de achitare pe capătul de învinuire în baza art. 164 alin.(2) lit. c) Cod penal, iar pe episodul de huliganism să-i fie aplicat prevederile art. 55 Cod penal, cu recunoașterea ilegală a confiscării automobilului.

În argumentarea recursului a menționat că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra nici unui motiv invocat în cererea de apel, iar decizia contestată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția. Astfel, instanțele de judecată nu au dat aprecierea corespunzătoare probelor prezentate și anume că prin plîngerea depusă de Fleșter N. nu este menționat faptul că aceasta a fost răpită. Consideră că instanța de apel neîntemeiat a indicat că inculpatul, cu forța, amenințînd-o pe Fleșter N. a urcat-o în portbagaj, deoarece în cererea de apel a adus contra argumente că victima nu a fost forțată și impusă. La fel, a invocat că instanța de apel incorect a conchis că martorii Popazov și Zarea au confirmat că, Fleșter cu forța a fost amplasată în portbagaj și transportată spre centrul orașului, deoarece în sentință s-a indicat că martorii nominalizați au văzut-o pe Fleșter N. în salon, pe blancheta din spate, dar nu în portbagajul automobilului. Totodată, instanța nu a adus nici un argument că inculpatul ar fi utilizat automobilul la săvârșirea infracțiunii de huliganism.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursurilor ordinare declarate de avocat în numele inculpatului, menționînd că recurentul nu a invocat nici un temei pentru recurs prevăzut la art. 427 alin.(1) Cod de procedură penală, prin urmare a solicitat inadmisibilitatea recursurilor declarate, deoarece acestea nu îndeplinesc cerințele de conținut prevăzute în art. 430 Cod de procedură penală.

8. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal dispune inadmisibilitatea acestora, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat

împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnatului.

Reieșind din textul recursurilor, autorul acestuia nu a făcut trimitere la vreun temei de drept concret din cele stipulate în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, însă Colegiul reține că, din textul lor, argumentele invocate se cuprind în temeiul pentru recurs prevăzut de pct. 6), 8), 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală – *cînd instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, iar decizia contestată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, cînd nu au fost întrunite elementele infracțiunii și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*".

Însă, aceste temeiuri nu și-au găsit confirmare la examinarea recursurilor menționate, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de recurent.

Sub aspectul situației de „*neîntrunire a elementelor infracțiunii*”, se înțeleg acele cazuri cînd s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acestuia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective.

Din conținutul recursurilor rezultă că avocatul Jolea Gh. invocă dezacordul cu aprecierea probelor și a vinovăției inculpatului Fuciji P. în comiterea infracțiunii de răpirea unei persoane.

Astfel, instanța de apel în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, verificîndu-le sub aspectul pertinentei și concludenței, atît pe cele obținute în procesul urmăririi penale cît și în cadrul ședințelor de judecată, fapt ce face, ca concluzia despre vinovăția lui Fuciji Pavel în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 164 alin. (2) lit.c) și 287 alin.(1) Cod penal, să fie justă și întemeiată.

Necătînd la faptul că, inculpatul vina în învinuirea adusă în baza art. 164 alin.(2) lit.c) Cod penal nu a recunoscut, instanțele de fond și apel au constatat că vinovăția acestuia pe deplin a fost dovedită prin: - *plîngerea părții vătămate Fleșter N. din 21.11.2012*, prin care solicită atragerea lui Fuciji P. la

răspundere penală pentru faptul că el i-a aplicat lovituri, impunând-o să se urce în automobil, după care a transportat-o în afara orașului. Apoi, a impus-o să se urce în portbagaj, ducând-o la casa prietenilor ei (f.d.3, vol.I); - *declarațiile părții vătămate depuse în cadrul ședinței de judecată* (f.d.209-210, vol.I) care a explicat că inculpatul a urcat-o în portbagajul mașinii fără acordul ei, iar ea sperindu-se a telefonat la poliție; - *declarațiile martorului Fiodorova D. depuse în cadrul urmăririi penale și susținute în cadrul ședinței instanței de fond* (f.d.65, 211-212, vol.I), care a declarat că a lucrat în calitate de inspector pentru minori. A fost chemată spre dimineață la Comisariatul de poliție. Sosind a văzut-o pe victima Fleșter N., care îi era cunoscută, dînsa era orfană. Partea vătămată i-a povestit că se odihnea cu prietenii Curdoglo D. și Bozbei N. la apartamentul primei. Ulterior, a venit inculpatul. El îi făcea curte și dorea ca să se întâlnească, necătînd la faptul că era însurat. Peste un timp s-au despărțit și prietenii au transportat-o acasă. Pe drum, a ajuns-o inculpatul cu mașina. Au plecat înafara orașului și Fuciji P. a oprit automobilul. A început s-o numească cu cuvinte urâte, amenințînd-o că o va duce la ciobani care își vor bate joc de ea, solicitînd ca dînsa să se urce în portbagaj. Nu ține minte cînd a urcat în portbagaj, însă și-a dat seama că are în buzunar telefonul mobil și a telefonat la poliție.; - *declarațiile martorilor Zarea I.* (f.d.213, vol.I) care a declarat că a parvenit un sunet la nr. 902 de la partea vătămată Fleșter N. care a cerut ajutor, explicînd că lîngă domiciliul ei Fuciji P. în mod forțat a urcat-o în portbagajul automobilului, transportînd-o în partea centrală a orașului. El împreună cu Popazov V. s-au urcat în automobilul de serviciu și au plecat în partea cinematografului. Acolo, au văzut mașina lui Fuciji P. de model "Audi", pe care au oprit-o. Deschizînd portbagajul, au văzut că Fleșter N. se afla pe bancheta din spate al automobilului, în lacrimi și speriată; - *declarațiile martorului Popazov V.* (f.d.214, vol.I) care a depus declarații asemănătoare cu cele ale martorului Zarea I., precum și probele materiale: - *extrasul medical nr. 4112*; - *procesul-verbal de cercetare la fața locului din 21.11.2012 cu tabelul fotografic* (f.d.13-16, vol.I); - *act de reținere a automobilului și procesul-verbal de cercetare a acestuia* (f.d.24-25, vol. I); - *ordonanța și procesul-verbal de ridicare a înregistrării "Fobos"* (f.d.66-67, vol.I) unde este înregistrată convorbirea telefonică a părții vătămate către unitatea de gardă a CPS Vulcănești la 21.11.2012, ora 05⁰⁰, salvată în calculator de model "Samsung", în programa "Fobos"; - *procesul-verbal de interceptare a comunicării programei "Fobos"* (f.d.69,vol.I).

Nerecunoașterea vinovăției de către inculpatul Fuciji P. în comiterea infracțiunii de răpirea unei persoane, nu poate servi ca temei pentru achitarea

acestuia, dat fiind faptul că, în cursul judecării cauzei au fost administrate probe care confirmă cu certitudine vina acestuia în comiterea infracțiunii nominalizate, iar cele invocate de recurent sub acest aspect sunt apreciate de către instanța de recurs, drept o modalitate de exercitare a dreptului la apărare, urmându-se scopul evitării răspunderii penale.

Afirmația recurentului, precum că instanțele de judecată incorect au apreciat probele punându-le la baza sentinței de condamnare, nu poate fi reținută ca temei de admitere a recursurilor declarate, deoarece, ca probe acestea au fost adunate cu respectarea procedurii penale, verificate și apreciate de instanțe în modul corespunzător conform procedurii penale.

Temei de a pune la îndoială legalitatea acestor concluzii nu este.

Totodată, din conținutul recursurilor, avocatul Jolea Gh. în numele inculpatului critică hotărârile adoptate în latura stabilirii pedepsei pentru infracțiunea de huliganism, solicitând încetarea procesului penal cu tragerea la răspundere contravențională.

Art. 55 Cod penal prevede posibilitatea liberării persoanei de răspundere penală cu tragerea la răspundere contravențională.

Esența acestui tip de liberare de răspundere penală constă în aceea, că instanța de judecată, în condițiile limitativ prevăzute de lege pentru unele infracțiuni de o gravitate redusă, dispune înlocuirea răspunderii penale cu o altă formă de răspundere juridică ce atrage aplicarea unor sancțiuni cu caracter contravențional.

Drept temei pentru aplicarea acestei modalități de înlocuire a răspunderii penale poate servi prezența cumulativă a următorilor indici: a) comiterea unei infracțiuni ușoare sau mai puțin grave; b) comiterea infracțiunii pentru prima oară; c) recunoașterea vinei; d) repararea prejudiciului cauzat prin infracțiune; e) constatarea faptului că persoana poate fi corectată fără a fi supusă răspunderii penale.

Cum rezultă din hotărârile contestate, instanțele judecătorești nu au constatat întrunirea condițiilor expuse mai sus, considerînd iraționalitatea aplicării sancțiunii contravenționale față de inculpat, și anume că făptuitorul poate fi corectat doar prin aplicarea pedepsei penale.

Potrivit art. 61 Cod penal, pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni atît din partea condamnaților, cît și a altor persoane.

Astfel, instanțele de judecată corect au conchis că încetarea procesului penal și atragerea inculpatului Fuciji Pavel la răspundere contravențională, este o sancțiune prea blîndă și prin ea în speța dată nu se pot obține scopurile pedepsei penale.

În consecință, instanța constată că, pedeapsa stabilită și individualizată de către instanța de fond care a fost menținută de către cea de apel în baza art. 287 alin.(1) Cod penal, corespunde atât principiului proporționalității, cât și scopului pedepsei penale prevăzut în art. 61 alin.(2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, precum și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

În privința argumentului invocat de avocat referitor la recunoașterea ilegală a confiscării automobilului de model "Audi 80" cu n/î GE AP 639 cu restituirea acestuia, instanța îl consideră ca neîntemeiat, din următoarele considerente.

După cum rezultă din materialele cauzei, anume cu automobilul Audi 80, cu n/î CE AP 639, care aparținea lui P. Fuciji, la 21.11.2012 inculpatul s-a folosit la săvîrșirea infracțiunilor imputate, precum și la răpirea victimei Fuciji N. pe care a transportat-o cu automobilul nominalizat.

Astfel, că, concluzia instanțelor judecătorești privind confiscarea automobilului de model Audi 80, cu n/î CE AP 639, ca obiect ce a fost folosit la comiterea infracțiunilor, este corectă și legală.

Referitor la motivul invocat în cererea de recurs că "*instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția*", temei prevăzut de art. 427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul reiterează practica CEDO (*cazul Ruiz Torija vs Spania, 09.12.1994*), unde Curtea menționează că instanțele judecătorești naționale trebuie să-și motiveze deciziile în temeiul articolului 6 § 1 al Convenției. Totuși, instanțele judecătorești nu sînt obligate să ofere răspuns detaliat la fiecare argument și extinderea la care se aplică această obligație de a prezenta motive poate să varieze în dependență de caracterul deciziei. Motivele deciziei pot fi, de asemenea, deduse din circumstanțele cauzelor.

În alt caz (*Coroi vs R.Moldova, 15.03.2011*), Curtea a specificat că, este adevărat că decizia Curții de Apel a fost foarte succintă și doar a menținut hotărîrea primei instanțe. Totuși, avînd în vedere faptul că fondul cauzei a

fost examinat în mod corespunzător de către prima instanță și că hotărîrea acesteia este motivată suficient, precum și avînd în vedere natura motivelor invocate de reclamant în cererea sa de recurs, Curtea nu consideră că respingerea recursului fără o motivare detaliată constituie o violare a cerințelor articolului 6 § 1 al Convenției.

Sub acest aspect, Colegiul penal reține că, dacă prima instanță a dat răspunsuri detaliate la argumentele care ulterior au fost invocate în apel, care coincid cu cele invocate în recurs, iar instanța de apel consideră argumentarea dată justă și întemeiată, nu este obligatoriu ca instanța de apel să le repete, este destul menținerea acestora, așa cum a procedat instanța de apel în cazul supus judecării.

Prin urmare, reieșind din cele sus menționate, instanța de recurs consideră că, deși instanța de apel nu s-a pronunțat detaliat asupra tuturor argumentelor invocate în apelul avocatului, însă această situație nu influențează esența soluției în cauză și, ca urmare, nu constituie o eroare gravă ce ar da temei de casare a hotărîrii adoptate.

În temeiul celor expuse, instanța de recurs nu constată prezența erorilor de drept ce ar genera casarea hotărîrilor atacate sub aspectele invocate, impunîndu-se în consecință inadmisibilitatea recursurilor ordinare, ca fiind vădit neîntemeiate.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de avocatul Jolea Gheorghe în numele inculpatului Fuciji Pavel, împotriva sentinței Judecătoriai Vulcănești din 26 februarie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Comrat din 27 noiembrie 2014, în cauza penală în privința lui *Fuciji Pavel Iliia*, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la 23 aprilie 2015.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Constantin Alerguș

Vladimir Timofti